

Kształcenie kreatywności i samodzielnego myślenia na lekcjach chemii?

- po co, dlaczego i jak?

Ewa Augustyniak¹, Iwona Maciejowska²

¹ Katedra SOiAS, Wydział Humanistyczny, AGH

² Zakład Dydaktyki Chemii, Uniwersytet Jagielloński

Kompetencje XXI wieku zaproponowane w raporcie New Vision for Education „Unlocking the Potential of Technology”, opracowanym przez World Economic Forum we współpracy z The Boston Consulting Group (<http://widgets.weforum.org/nve-2015/>) dzielą się na 3 grupy: a) kompetencje bazowe – jak uczniowie stosują podstawowe umiejętności do codziennych zadań (umiejętność czytania i pisanie, liczenia, umiejętności informacyjne, przyrodnicze, finansowe, kulturowe), b) kompetencje intelektualne - jak uczniowie podchodzą do kompleksowych zadań (rozwiązywanie problemów, krytyczne myślenie, kreatywność, współpraca), c) kompetencje emocjonalne - jak uczniowie podchodzą do zmieniających się warunków i środowiska (ciekawość, inicjatywa, wytrwałość, adaptacja, przywództwo, świadomość społeczna i kulturowa). Czy polska szkoła rozwija ww. umiejętności? – w odniesieniu do pierwszej kategorii można powiedzieć, że w dużej części, a z pozostałych 2 grup? Kolejne pytanie – czy jesteśmy w stanie budować tego typu kompetencje na lekcjach przedmiotów przyrodniczych? Na plakacie przedstawiono propozycje metod nauczania i uczenia się oraz omówiono przyrodniczy kontekst, w jakim mogą być zastosowane, w celu rozwoju deficytowych kompetencji społecznych. Do metod tych należą m.in.: sześć kapeluszy de Bono (http://www.debonogroup.com/six_thinking_hats.php), RWC (Rozważ Wszystkie Czynniki), AMW (Alternatywy, Możliwości, Wybory).